

Sygn. akt XVII AmA 26/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Brzezińska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o stwierdzenie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 grudnia 2014 r. nr (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od (...) sp. z o.o. w W. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia) tytułem

kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmA 26/15

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany) decyzją nr (...) z dnia 23 grudnia 2014 r., po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. ((...), Spółka, powód):

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm. dalej: uokik) uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie (...) polegające na stosowaniu w obrocie z konsumentami postanowienia pkt 10 oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o treści: (...) w przypadku skorzystania z prawa odstąpienia od Umowy, zobowiązuję się do zwrotu na swój koszt kompletnej przesyłki z kartą SIM i zwracanym towarem w stanie niezmienionym (chyba, że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu) wraz z kopią dokumentu zakupu (faktura, rachunek bądź dowód wydania) oraz załączonym pisemnym oświadczeniem o odstąpieniu od Umowy na adres, co narusza art. 7 ust.3 w zw. z art. 17 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie

niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 1225) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania.

II. Na podstawie art. 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie (...) polegające na utrudnianiu konsumentom rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych poprzez żądanie zamieszczenia w oświadczeniu o braku woli przedłużenia umowy na czas nieokreślony po upływie czasu oznaczonego, na który umowa była zawarta, informacji o numerze telefonu, którego umowa ta dotyczy i uznawaniu oświadczeń o braku woli przedłużenia umowy na czas nieokreślony nieobjmujących tych informacji za bezskuteczne, podczas gdy ani z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, ani z postanowień umów łączących konsumentów z (...) obowiązek ten nie wynika, co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową, o której mowa w art. 5 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. nr 171, poz. 1206) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i nakazał zaniechanie jej stosowania.

III. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i ust. 2 uokik uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie (...) polegające na:

1. Stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia § 15 ust. 2 regulaminu sklepu internetowego obowiązującego od dnia 25 stycznia 2013 r. o treści: Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. nr 22, poz. 271 ze zm.), Klient indywidualny korzystający ze Sklepu, będący konsumentem, który zawarł umowę na odległość i nie wyraził zgody na rozpoczęcie świadczenia usług przed upływem 10 dni od dnia dostawy może od niej odstąpić w terminie 10 dni od dnia dostawy, składając stosowne oświadczenie emailowo na adres (...), za pomocą faxu na nr (...) lub listownie na adres ul. (...), (...)-(...) W. z dopiskiem Sklep (...), co narusza art. 9 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 10 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 24 lutego 2014 r.

2. Stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia § 16 ust. 3 regulaminu sklepu internetowego obowiązującego od dnia 25 stycznia 2013 r. o treści: Zwrot pieniędzy w wysokości ceny odesłanego towaru (zwrotowi nie podlega koszt dostawy), nastąpi w ciągu 14 dni roboczych od dnia otrzymania przez Operatora zwróconego towaru, według wyboru Klienta poprzez na istniejące konto abonenckie Klienta na poczet płatności, wykonanie przelewu lub przekazu przez Operatora na wskazane przez Klienta konto, jeśli nastąpiła wcześniejsza zapłata za towar, co narusza art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 24 lutego 2014 r.

3. Stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia § 17 ust. 2 regulaminu sklepu internetowego obowiązującego od dnia 25 stycznia 2013 r. o treści: Klientowi nie przysługuje prawo zwrotu zapłaconych kosztów przesyłki, co narusza art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 24 lutego 2014 r.

4. Stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia § 16 ust. 4 regulaminu sklepu internetowego obowiązującego od dnia 25 stycznia 2013 r. o treści: Zwrot przesyłki z towarem powinien nastąpić na koszt klienta za pośrednictwem firmy kurierskiej, na adres podany w oświadczeniu o odstąpieniu (adres nadawcy przesyłki), gdzie sporządzony jest protokół jej przyjęcia obejmujący w szczególności:

- opis zawartości przesyłki pod względem jej kompletności,

- opis stanu zwracanego towaru.

Klient może dokonać zwrotu za pośrednictwem firmy kurierskiej (...) sp. z o.o. (...) z usług których korzysta (...) s. z o.o. lub za pośrednictwem innej dowolnie wybranej firmy kurierskiej, z zastrzeżeniem, że odbiorca przesyłki będzie miał zapewnioną możliwość sprawdzenia zawartości zwrotu w momencie przyjmowania przesyłki, co narusza art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 24 lutego 2014 r.

5. Stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia pkt 11 wzoru oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych o treści: (...) do zwrotu otrzymanego towaru konieczne jest skorzystanie z firmy kurierskiej, która zapewni odbiorcy przesyłki możliwość sprawdzenia zawartości przesyłki pod względem jej kompletności, stanu zwracanego towaru, zasadności zwrotu w momencie przyjmowania przesyłki. Zostałem/łam poinformowany/a, iż wedle wiedzy (...) wskazane firmy kurierskie umożliwiają dostarczenie przesyłki w sposób, o którym mowa w zdaniu poprzednim: (...), co narusza art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 13 marca 2014 r.

IV. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie (...) polegające na stosowaniu przez (...) w obrocie konsumenckim postanowienia § 17 ust. 8 wzorca umowy regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów obowiązującego od dnia 27 maja 2013 r. o treści (...) ma prawo żądania od Abonenta naprawienia szkody poprzez zapłatę przez Abonenta kary umownej w przypadku stwierdzenia naruszenia przez Abonenta któregokolwiek z zobowiązań określonych w § 5 ust. 8 w wysokości 5 000 zł za każdą kartę SIM lub urządzenie telekomunikacyjne używane w taki sposób (...), co narusza art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1503 ze zm.) oraz godzi w zbiorowe interesy konsumentów i stwierdził zaniechanie jej stosowania z dniem 8 czerwca 2014 r.

V. Na podstawie art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 2 uokik nałożył na (...) obowiązek publikacji niniejszej decyzji w całości, na koszt (...) na stronie internetowej tego przedsiębiorcy w ciągu 30 dni od daty jej uprawomocnienia się.

VI. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik nałożył na (...) kary pieniężne w wysokości:

- 595 854 zł z tytułu naruszenia w zakresie opisanym w pkt I decyzji,
- 7 282 656 zł z tytułu naruszenia w zakresie opisanym w pkt II decyzji,
- 297 927 zł z tytułu naruszenia w zakresie opisanym w pkt III.1 decyzji,
- 297 927 zł z tytułu naruszenia w zakresie opisanym w pkt III.2 i III.3 decyzji,
- 297 927 zł z tytułu naruszenia w zakresie opisanym w pkt III.4 i III.5 decyzji.

VII. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 uokik oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 kpa w zw.

z art. 83 uokik obciążył (...) kosztami przeprowadzonego postępowania w

kwocie 109, 65 zł.

(...) sp. z o.o. w W. złożyła odwołanie, w którym zaskarżyła powołaną decyzję Prezesa UOKiK w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. art. 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (dalej: unpk) poprzez

błądą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt I sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

2. art. 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik oraz art. 5 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (dalej: upnpr) poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt II sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji, jak również na uznaniu, że taka praktyka jest w ogóle stosowana pomimo, iż brak było podstaw do takiego przyjęcia a Prezesa UOKiK oparł swoje ustalenia na przypadku jednego klienta, nie uwzględniając szczególnych okoliczności związanych z tym oświadczeniem,

3. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 9 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 10 ust. 1 i 3 pkt 1 uonpk poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt III.1 decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

4. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 uonpk poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt III.2 sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

5. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 uonpk poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt III.3 sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

6. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 uonpk poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt III.4 sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

7. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 uokik oraz art. 7 ust. 3 w zw. z art. 17 uonpk poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt III.5 sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

8. art. 27 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik oraz art. 3 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej: uznk) poprzez błędą wykładnię i zastosowanie i uznanie praktyki opisanej w pkt IV sentencji decyzji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów pomimo braku podstaw do takiej kwalifikacji,

9. art. 27 ust. 1 i 2 oraz art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik w zw. z art. 1 ust. 1 uokik poprzez błędą wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na wydaniu decyzji pomimo, iż w sprawie nie doszło do naruszenia interesu publicznego,

10. art. 105 § 1 kpa w zw. z art. 83 uokik poprzez niezastosowanie i nie umorzenie

bezzprzedmiotowego postępowania wobec nie stosowania przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

11. art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik poprzez jego zastosowanie i nałożenie kary pieniężnej pomimo nie stosowania przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

12. art. 111 w zw. z art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik poprzez jego nieprawidłową wykładnię i nałożenie na (...) kar pieniężnych w wysokości nadmiernie wygórowanej, tzn. niewspółmiernych do zarzucanych praktyk, w szczególności oderwanej od ewentualnego wpływu tych praktyk na przedmiot ochrony prawnej zastosowanych przepisów, czyli na zbiorowe interesy konsumentów, w tym nie rozdzielenie kar za rzekome praktyki i łączne nałożenie kar za rzekome praktyki opisane w pkt III.2 i III.3 oraz w pkt III.4 i III.5 skarżonej decyzji,

13. art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 w zw. z art. 27 ust. 2 uokik poprzez jego nieprawidłową wykładnię i zastosowanie skutkujące nałożeniem na (...) obowiązku publikacji skarżonej decyzji w całości i na koszt (...) pomimo, iż brak było podstaw do nałożenia takiej sankcji,

14. art. 77 ust. 1 i art. 80 uokik i art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.c. w zw. z art. 83 uokik poprzez obciążenie (...) kosztami oraz zobowiązaniem do ich zwrotu Prezesowi UOKiK [pkt VII skarżonej decyzji] pomimo, iż brak było podstaw do obciążenia (...) kosztami wobec niestosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak również wobec niewykazania przez Prezesa UOKiK, że rzeczywiście takie koszty nie zostały poniesione, w szczególności w decyzji brak precyzyjnego wyspecyfikowania kosztów, które składają się na kwotę wskazaną w pkt VII skarżonej decyzji.

Na podstawie podniesionych zarzutów powód wniósł o:

I. o uchylenie zaskarżonej decyzji,

II. zmianę decyzji w całości lub w części w sposób wskazany szczegółowo w odwołaniu,

III. zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według złożonego spisu kosztów lub według norm przepisanych.

Uzasadniając odwołanie powód stwierdził, że zaskarżona decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Zdaniem powoda przedstawione w decyzji stanowisko Prezesa UOKiK dotyczące stosowania poszczególnych postanowień było błędne. Powód podnosił, że stosowanie wskazanych w decyzji postanowień nie było bezprawne, a postanowienia te nie zostały wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych. Wobec zaniechania stosowania większości kwestionowanych działań przed wydaniem zaskarżonej decyzji nałożenie obowiązku publikacji decyzji powód uznał za bezzasadne. Zarzucił pozwanemu pominięcie przy wydaniu decyzji okoliczności, że wykonanie tego obowiązku, z uwagi na konieczność wprowadzenia zmian w serwisie internetowym (...) będzie kosztowne.

W tej sytuacji również nałożenie w decyzji kar pieniężnych, zdaniem powoda było bezpodstawne. Powód zarzucił, iż przy ustalaniu wysokości nałożonych kar pieniężnych Prezes UOKiK nie uwzględnił należycie określonych w art. 106 uokik okoliczności mających wpływ na wymiar kary. Kierował się głównie wielkością potencjału ekonomicznego (...) i nałożył na powoda kary pieniężne na poziomie nadmiernie wygórowanym.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Podtrzymał w całości wyrażone w zaskarżonej decyzji stanowisko. Zarzuty naruszenia wskazanych w odwołaniu przepisów prawa uznał za bezpodstawne i stwierdził, że decyzja jest adekwatna do stanu faktycznego a odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes UOKiK odniósł się szczegółowo do poszczególnych zarzutów zawartych w odwołaniu.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym do rejestru prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Spółka świadczy usługi telekomunikacyjne, w tym również dla konsumentów. Prezes UOKiK przeprowadził dwa dotyczące działalności Spółki postępowania wyjaśniające. Postępowanie wyjaśniające sygn. akt (...) dotyczyło wstępnego ustalenia, czy (...) dopuścił się naruszenia przepisów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub naruszenia chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniającego podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach, w zw. z odstępowaniem przez konsumentów od umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranych na odległość. Postępowanie wyjaśniające sygn. akt (...) w sprawie wstępnego ustalenia czy Spółka, w zw. ze stosowanymi postanowieniami wzorców umowy dotyczącymi

uprawnienia (...) do zawieszania świadczenia usług konsumentom oraz składania przez konsumentów oświadczeń o braku woli przedłużenia umowy po upływie czasu oznaczonego, na który umowa została zawarta, oraz stosowanymi w zw. z powyższymi praktykami w obrocie konsumenckim, dopuściła się naruszenia przepisów, które uzasadniają wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub naruszenia chronionych prawem interesów konsumentów, które uzasadniałoby podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

Na podstawie dokonanych ustaleń Prezes UOKiK, postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2014 r. wszczął postępowanie w sprawie stosowania przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Dokumenty zebrane w postępowaniach wyjaśniających zaliczył w poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu.

Z pism (...) z dnia 18 czerwca 2013 r. i 24 października 2013 r. wynika, że Spółka stosowała w obrocie z konsumentami następujące wzorce umowne:

- regulamin sklepu internetowego obowiązujący od dnia 25 stycznia 2013 r.,
- wzór umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- wzór oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów obowiązujący od dnia 27 maja 2013 r.

W pismach z dnia 16 września 2014 r. i 24 października 2014 r. (...) poinformował o zmianie stosowanych wzorców umownych i wprowadzeniu następujących wzorców umownych:

- regulamin sklepu internetowego obowiązujący od dnia 24 lutego 2014 r.,
- wzór umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz wzór oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, obowiązujący od dnia 13 marca 2014 r.,
- regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych dla abonentów obowiązujący od dnia 8 czerwca 2014 r.

Z informacji i dokumentów złożonych przez Spółkę wynika, że:

1) w pkt 10 stosowanego przez (...) w obrocie z konsumentami oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych znajduje się postanowienie o treści: (...) w przypadku skorzystania z prawa odstąpienia od Umowy, zobowiązuję się do zwrotu na swój koszt kompletnej przesyłki z kartą SIM i zwracaniem towarem w stanie niezmiennym (chyba, że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu) wraz z kopią dokumentu zakupu (faktura, rachunek bądź dowód wydania) oraz załączonym pisemnym oświadczeniem o odstąpieniu od Umowy na adres.,

2) w obowiązującym od 25 stycznia 2013 r. do 23 lutego 2014 r. w obrocie z konsumentami regulaminie sklepu internetowego zamieszczone były następujące postanowienia:

- § 15 ust. 2 - Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. nr 22, poz. 271 ze zm.), Klient indywidualny korzystający ze Sklepu, będący konsumentem, który zawarł umowę na odległość i nie wyraził zgody na rozpoczęcie świadczenia usług przed upływem 10 dni od dnia dostawy może od niej odstąpić w terminie 10 dni od dnia dostawy, składając stosowne oświadczenie emailowo na adres (...), za pomocą faxu na nr (...) lub listownie na adres ul. (...), (...)-(...) W. z dopiskiem Sklep (...),

- § 16 ust. 3 - Zwrot pieniędzy w wysokości ceny odesłanego towaru (zwrotowi nie podlega koszt dostawy), nastąpi w ciągu 14 dni roboczych od dnia otrzymania przez Operatora zwróconego towaru, według wyboru Klienta poprzez

na istniejące konto abonenckie Klienta na poczet płatności, wykonanie przelewu lub przekazu przez Operatora na wskazane przez Klienta konto, jeśli nastąpiła wcześniejsza zapłata za towar,

- § 16 ust. 4 - Zwrot przesyłki z towarem powinien nastąpić na koszt klienta za pośrednictwem firmy kurierskiej, na adres podany w oświadczeniu o odstąpieniu (adres nadawcy przesyłki), gdzie sporządzony jest protokół jej przyjęcia obejmujący w szczególności:

- opis zawartości przesyłki pod względem jej kompletności,

- opis stanu zwracanego towaru.

Klient może dokonać zwrotu za pośrednictwem firmy kurierskiej (...) sp. z o.o. (...), z usług których korzysta (...) s. z o.o. lub za pośrednictwem innej dowolnie wybranej firmy kurierskiej, z zastrzeżeniem, że odbiorca przesyłki będzie miał zapewnioną możliwość sprawdzenia zawartości zwrotu w momencie przyjmowania przesyłki,

- § 17 ust. 2 - Klientowi nie przysługuje prawo zwrotu zapłaconych kosztów przesyłki.

3) w pkt 11 stosowanego przez (...) w obrocie z konsumentami do dnia 12 marca

2014 r. oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług

telekomunikacyjnych znajduje się postanowienie o treści: (...) do zwrotu otrzymanego towaru konieczne jest skorzystanie z firmy kurierskiej, która zapewni odbiorcy przesyłki możliwość sprawdzenia zawartości przesyłki pod względem jej kompletności, stanu zwracanego towaru, zasadności zwrotu w momencie przyjmowania przesyłki. Zostałem/łam poinformowany/a, iż wedle wiedzy (...) wskazane firmy kurierskie umożliwiają dostarczenie przesyłki w sposób, o którym mowa w zdaniu poprzednim: (...),

4) w § 17 ust. 3 obowiązującego od dnia 27 maja 2013 r. regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) dla Abonentów zamieszczone było postanowienie o treści: wypowiedzenie musi zawierać oznaczenie numeru telefonu w sieci (...), którego dotyczy umowa, - przy czym w regulaminie obowiązującym od dnia 8 czerwca 2014 r. zamieszczone zostało postanowienie o identycznym brzmieniu,

5) w § 17 ust. 8 obowiązującego od dnia 27 maja 2013 r. regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) dla Abonentów zamieszczone było postanowienie o treści: (...) ma prawo żądania od Abonenta naprawienia szkody poprzez zapłatę przez Abonenta kary umownej w przypadku stwierdzenia naruszenia przez Abonenta któregośkolwiek z zobowiązań określonych w § 5 ust. 8 w wysokości 5 000 zł za każdą kartę SIM lub urządzenie telekomunikacyjne używane w taki sposób (...) – Spółka stosowała to postanowienie do dnia 7 czerwca 2014 r.

6) w § 5 ust. 2 wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych stosowanego do 12 marca 2014 r. znajdowało się postanowienie o treści: po upływie czasu oznaczonego Umowa ulegnie przedłużeniu na czas nieoznaczony, o ile Abonent nie złoży przeciwnego oświadczenia na piśmie nie później niż na 30 dni przed upływem czasu oznaczonego Umowy, - przy czym identyczne postanowienie zamieszczone zostało w § 3 ust. 2 wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych stosowanego od 13 marca 2014 r.

Pismem z dnia 2 grudnia 2014 r. Prezes UOKiK zawiadomił (...) o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy w wyznaczonym terminie. Pełnomocnik (...) zapoznał się z aktami sprawy w dniu 12 grudnia 2014 r. W piśmie z dnia 18 grudnia 2014 r. Spółka wskazała, że:

- zaniechała stosowania określonych postanowień regulaminu sklepu internetowego obowiązującego od dnia 25 stycznia 2013 r. w związku z wejściem w życie od dnia 24 lutego 2014 r. nowego regulaminu sklepu internetowego,

- od dnia 20 grudnia 2014 r. (...) wprowadzi kolejną wersję regulaminu sklepu internetowego i złożyła regulamin w nowym brzmieniu,

- z dniem 12 marca 2014 r. zaniechała stosowania w obrocie z konsumentami postanowienia zawartego w pkt 11 wzoru oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wskazanego w pkt 5 postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 8 sierpnia 2014 r. o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania przez (...) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W wymienionym piśmie Spółka powołała się również na wyrok SOKiK z dnia 31 marca 2011 r. sygn. akt XVI AmC 1331/09 i wskazała, że postanowienie o treści: (...) ma prawo żądania od Abonenta naprawienia szkody poprzez zapłatę przez Abonenta kary umownej w przypadku stwierdzenia naruszenia przez Abonenta któregokolwiek z zobowiązań określonych w § 5 ust. 8 w wysokości 5 000 zł za każdą kartę SIM lub urządzenie telekomunikacyjne używane w taki sposób (...) nie zostało uznane za niedozwolone postanowienie umowne.

W dniu 23 grudnia 2014 r. Prezes UOKiK wydał decyzję dotyczącą stosowania przez (...) praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W odwołaniu powód nie zaprzeczał, że w wykorzystywanych przez (...) wzorcach umownych: 1) oświadczenie stanowiące załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, 2) umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, stosowanym do dnia 12 marca 2014 r. i stosowanym od dnia 13 marca 2014 r. 3) regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów obowiązujący od dnia 27 maja 2013 r. 4) regulamin sklepu internetowego obowiązujący od dnia 25 stycznia 2013 r. zamieszczone były postanowienia powołane przez Prezesa UOKiK w zaskarżonej decyzji. Również pozostałe dokonane przez Prezesa UOKiK ustalenia dotyczące faktycznych działań (...) związanych ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych w stosunkach z konsumentami nie były przez powoda w odwołaniu kwestionowane.

Dokonując oceny praktyki określonej w pkt I zaskarżonej decyzji należało uwzględnić wyjaśnienia powoda zawarte w piśmie z dnia 6 sierpnia 2013 r. (k. 22 akt adm.). Wskazać należy, iż z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (uonpk) wynika, że dla skutecznego odstąpienia przez konsumenta od umowy zawartej na odległość wystarczające jest złożenie przez niego w terminie 10 dni, liczonym zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, a następnie w terminie maksymalnie 14 dni zwrócenie towaru otrzymanego w zw. z zawarciem umowy. W postanowieniu zamieszczonym w pkt 10 oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (...) nakłada na konsumenta obowiązek załączenia do zwracanego towaru pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Z wyjaśnień powoda złożonych w piśmie z 6 sierpnia 2013 r. wynika, że podanie przyczyny zwrotu towaru jest powinnością konsumenta, a (...) nie podejmuje żadnych działań w celu ustalenia, dlaczego konsument zwrócił towar. Zdaniem Sądu, mając na uwadze, że w razie niezłączenia do zwracanego towaru wskazanego w pkt 10 oświadczenia przesyłka jest odsyłana, a (...) uznaje, że odstąpienie od umowy nie zostało skutecznie złożone (co wynika z treści pkt 5 pisma powoda z 6. 08. 2013 r.) uznać należy, że działanie (...) prowadzi do utrudnienia lub pozbawienia konsumentów możliwości skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy na mocy przepisów ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Jak trafnie wskazano w decyzji, na podstawie przyznanego w ustawie prawa konsument może wysłać do przedsiębiorcy oświadczenie o odstąpieniu od umowy a następnie w terminie 14 dni zwrócić towar. Profesjonalnemu przedsiębiorcy, korzystającemu z rozwiniętego systemu informatycznego, nie powinno sprawić żadnej trudności ustalenie, czy nadawca przesyłki zawierającej towar złożył uprzednio oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Zamieszczenie w pkt 10 wzorca oświadczenia o odstąpieniu od umowy postanowienia nakładającego na konsumenta obowiązek złożenia pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od umowy nawet, jeżeli konsument złożył już takie oświadczenie i uzależnianie od spełnienia tego warunku uznania, że konsument skutecznie odstąpił od umowy stanowi znaczące utrudnienie realizacji uprawnienia konsumenta do odstąpienia od umowy, które ogranicza lub nawet wyłącza uprawnienia konsumentów określone w art. 1-16e ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Jest więc naruszeniem art. 17 tej

ustawy. Działanie niezgodne z przepisami obowiązującej ustawy ma charakter bezprawny i stanowi zakazaną praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik.

Pkt II decyzji dotyczy działań powoda, wynikających z zawarcia w § 5 ust. 2 wzorca umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, stosowanego do 12 marca 2014 r. oraz w § 3 ust.2 wzorca umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, stosowanego od 13 marca 2014 r. postanowienia w brzmieniu: po upływie czasu oznaczonego Umowa ulegnie przedłużeniu na czas nieoznaczony, o ile Abonent nie złoży przeciwnego oświadczenia na piśmie nie później niż na 30 dni przed upływem czasu oznaczonego Umowy, oraz zamieszczenia w § 17 ust. 3 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów obowiązującym od dnia 27 maja 2013 r. i regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych dla abonentów obowiązującym od dnia 8 czerwca 2014 r. postanowienia o treści: wypowiedzenie musi zawierać oznaczenie numeru telefonu w sieci (...), którego dotyczy umowa. Obowiązek taki nie wynika z treści umowy łączącej konsumentów z (...) ani z przepisów obowiązującego prawa. Mimo to oświadczenia niezawierające informacji o numerze telefonu (...) uznaje za bezskuteczne. W ocenie Sądu przedstawione działanie świadczy o nadużywaniu przez (...) uprzywilejowanej pozycji profesjonalisty przy zawieraniu umowy z wykorzystaniem przygotowanego z góry wzorca umowy i jest przejawem naruszenia dobrych obyczajów w postaci wykorzystania braku wiedzy i doświadczenia konsumenta przez podmiot będący silniejszą stroną umowy. Wobec faktu, że obowiązek dotyczący spełnienia przez konsumenta tego warunku przy składaniu oświadczenia o braku woli przedłużenia umowy zawartej na czas określony nie wynika z treści umowy a tym bardziej z przepisów obowiązującego prawa, wykorzystywanie tej okoliczności przez (...) do uznania oświadczenia konsumenta za nieskuteczne jest działaniem w celu utrudniania konsumentowi rozwiązania umowy, które należy uznać za działanie sprzeczne z dobrymi obyczajami w stosunkach z konsumentem jako drugą stroną umowy. Zdaniem Sądu zgodzić się należy z pozwanym, iż w sytuacji, gdy oświadczenie o braku woli przedłużenia umowy bez podania numeru telefonu zostanie złożone przez abonenta, którego umowa dotyczyła tylko jednego numeru telefonu, takie działanie (...) jest niezgodne z zasadą lojalnego współdziałania przedsiębiorcy z konsumentem i świadczy o jednostronnym interpretowaniu przez przedsiębiorcę postanowień łączącej strony umowy.

Ponadto nakładanie na konsumenta obowiązku podania w oświadczeniu o braku woli przedłużenia umowy na czas nieokreślony informacji o numerze telefonu, którego oświadczenie dotyczy mimo, iż obowiązek taki nie wynika z treści umowy łączącej konsumentów z (...) ani z przepisów obowiązującego prawa może wyrobić u przeciętnego konsumenta błędne wrażenie, iż złożone przez niego oświadczenie, w którym nie podał numeru telefonu było nieważne. Taka sytuacja naraża konsumenta na konieczność złożenia ponownego oświadczenia, oraz na ponoszenie kosztów wynikających z przejścia umowy zawartej na czas określony w umowę zawartą na czas nieokreślony i koniecznością rozwiązania tej umowy za wypowiedzeniem z wynikającymi z tego dla konsumenta skutkami, które mogą być dla niego uciążliwe. Takie działanie Spółki stanowi wprowadzającą w błąd praktykę rynkową przedsiębiorcy, która powoduje, że konsument podejmuje decyzję dotyczącą umowy, której nie podjąłby, gdyby nie uzyskał takiej informacji. Zgodzić się należało z zawartą w decyzji oceną, iż działanie wskazane w pkt II decyzji spełniało przesłanki nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 w zw. art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym i stanowiło praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik. W ocenie Sądu podnoszone w odwołaniu argumenty dotyczące jednostkowego charakteru działania powoda w tym zakresie nie zasługują na uwzględnienie. Jak bowiem trafnie w odpowiedzi na odwołanie wskazał Prezes UOKiK, praktyka związana z zamieszczeniem przez (...) we wzorcu umownym wskazanych postanowień zagrażała szerokiemu gronu konsumentów i nie dotyczyła tylko jednego wymienionego abonenta. Ponadto wystąpienie w praktyce nawet jednego przypadku naruszenia spowodowanego praktyką Spółki nie wyklucza naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, ponieważ wynikające z praktyki zagrożenia dotyczą szerokiego kręgu konsumentów mimo, że faktycznie skutki dotknęły tylko jednego konsumenta.

Z treści postanowienia wymienionego w pkt III.1 decyzji wynika, że konsumentowi, który wyraził zgodę na rozpoczęcie świadczenia usług przed upływem 10 dni od dnia dostawy nie przysługuje prawo do odstąpienia od umowy niezależnie od tego, czy w tym terminie (...) rozpoczął świadczenie usług. Trafne jest stanowisko Prezesa UOKiK, iż zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 1 uonpk samo wyrażenie zgody na świadczenie usług przed upływem terminu określonego w

art. 7 ust. 1 uonpk bez rozpoczęcia świadczenia przed upływem tego terminu nie pozbawia konsumenta prawa do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy w terminie wskazanym w art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 1 pkt 6 i art. 10 ust. 1 uonpk. Zamieszczenie w regulaminie sklepu internetowego postanowienia § 15 ust. 2 świadczy o niepełnym wykonaniu przez (...) ciężącego na przedsiębiorcy obowiązku informacyjnego przez niepoinformowanie konsumentów, że dopiero rozpoczęcie świadczenia usług skutkuje utratą prawa do odstąpienia od umowy. Ponadto, zgodnie z art. 10 ust. 1 uonpk, w przypadku, gdy konsument zawiera umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych za pośrednictwem strony internetowej, termin do odstąpienia od umowy rozpoczyna bieg od daty zawarcia umowy a nie, jak wskazano w § 15 ust. 2 regulaminu sklepu internetowego powoda. Zamieszczona w tym postanowieniu informacja również z tej przyczyny jest nierzetelna. Prawidłowa jest więc zawarta w decyzji Prezesa UOKiK ocena, iż brak zamieszczenia w regulaminie rzetelnej i pełnej informacji może wprowadzać konsumentów w błąd co do zakresu przysługujących mu uprawnień i utrudniać wykonanie prawa do odstąpienia od umowy zawartej na odległość. Takie działanie (...) jest przejawem stosowania zakazanej nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik. Przedstawione w odwołaniu uwagi dotyczące pkt III.1 decyzji potwierdzają ocenę, iż analizowane postanowienie § 15 ust. 2 regulaminu nie jest w pełni zgodne ze stosownymi przepisami uonpk.

Postanowienia zawarte w § 16 ust. 3, § 16 ust. 4 i § 17 ust. 2 regulaminu sklepu internetowego (...), oraz pkt 11 wzoru oświadczenia stanowiącego załącznik do wzoru umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, naruszają przepisy art. 7 ust. 3 w zw. z art 17 uonpk. Zapis § 16 ust.3 regulaminu ustala rozpoczęcie biegu terminu zwrotu konsumentowi przez (...) pieniędzy od dnia otrzymania przez (...) zwróconego przez konsumenta towaru i określa termin zwrotu na 14 dni roboczych. Ponadto zarówno w §16 ust. 3 jak i §17 ust. 1 regulaminu przewidziano, że (...) nie zwraca poniesionych przez konsumenta kosztów dostawy/przesyłki towaru. W art. 7 ust. 3 uonpk ustawodawca ustalił termin na zwrot konsumentowi zapłaconych kwot na 14 dni kalendarzowych, a rozpoczęcie biegu terminu określił od dnia otrzymania przez przedsiębiorcę oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Wskazane postanowienia ustalają prawa konsumentów w sposób mniej korzystny, niż wynika to z przepisów ustawowych, co może powodować ponoszenie przez konsumentów wymiernych strat finansowych. Stawiają przedsiębiorcę w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do konsumenta. Dając przedsiębiorcy dłuższy czas na dysponowanie środkami finansowymi należnymi konsumentowi, pozbawiają jednocześnie konsumenta wcześniejszej możliwości dysponowania tymi środkami i ograniczają wysokość zwracanej kwoty do wysokości ceny towaru, co jest naruszeniem art. 7 ust.3 uonpk, przewidującego zwrot konsumentowi wszystkiego co świadczył w zw. z zawarciem umowy wraz z kosztami dostawy towaru.

Postanowienia § 16 ust. 4 regulaminu i pkt 11 załącznika do wzoru umowy nakładają na konsumenta obowiązek realizacji zwrotu towaru wyłącznie w sposób w nich opisany, umożliwiający spełnienie określonych w nich wymogów przy odbiorze przesyłki przez (...). Wskazane postanowienia w sposób niezgodny z art. 7 ust. 3 uonpk pozbawiają konsumenta możliwości realizacji zwrotu towaru w inny sposób, np. osobiście i zmuszają konsumenta do poniesienia kosztów zwrotu towaru za pośrednictwem firmy kurierskiej, zapewniającej sprawdzenie przesyłki w zakresie wskazanym w postanowieniach przy jej odbiorze, co może wiązać się dla konsumenta z dolegliwym wydatkiem, a w odniesieniu do niektórych konsumentów mogłoby być zbędne. Konieczność poniesienia dodatkowych kosztów zwrotu towaru może też wpływać na opóźnienie zwrotu towaru ze względu na brak środków i konieczność skontaktowania się z firmą kurierską. Konieczność spełnienia wymagań określonych w wymienionych postanowieniach może też zniechęcać konsumentów do podjęcia decyzji o odstąpieniu od zawartej umowy.

Wszystkie wskazane wyżej postanowienia są jednocześnie niezgodne z art. 17 uonpk zakazującym umownego wyłączenia lub ograniczenia praw konsumenta określonych w art. 1-16e uonpk. Nie można więc zgodzić się z twierdzeniem powoda, że wymienione w pkt III decyzji postanowienia są korzystne dla konsumentów.

Działanie (...) polegające na zamieszczeniu w wykorzystywanych wzorcach wymienionych postanowień jest więc przejawem stosowania zakazanej nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 uokik.

Postanowienie wymienione w pkt IV decyzji, zamieszczone w § 17 ust. 8 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów obowiązującego od dnia 27 maja 2013 r., odwołuje się bezpośrednio do postanowienia § 5 ust. 8 tego regulaminu, który nakłada na abonentów obowiązek korzystania z usług

zgodnie z obowiązującym prawem, oraz niewykorzystywania telefonu i karty SIM lub urządzenia telekomunikacyjnego i karty SIM lub urządzenia telekomunikacyjnego niezgodnie z przepisami prawa lub niezgodnie z zawartą umową lub w celu realizacji działań na szkodę (...) lub osób trzecich. Postanowienie zawarte w § 5 ust. 8 regulaminu zostało sformułowane w sposób ogólny. Nie podano w nim, jakie kryteria będzie stosował (...) do oceny, czy działania abonenta mogą być uznane za naruszające wymienione w nim obowiązki. W postanowieniu § 5 ust. 8 regulaminu nie określono, co należy rozumieć pod pojęciem zgodności z obowiązującym prawem, a co według (...) jest działaniem wykraczającym poza granicę zgodności z prawem. Na podstawie treści postanowienia nie można ustalić, co w ocenie (...) będzie uznane za wykorzystywanie telefonu, karty SIM lub urządzenia telekomunikacyjnego w sposób niezgodny z przepisami prawa, z zawartą umową, na szkodę (...) lub osób trzecich. Postanowienie § 5 ust. 8 regulaminu upoważnia (...) do jednostronnej interpretacji zachowania abonenta przez pryzmat wymienionych w nim okoliczności, z zastosowaniem nieznanymi kryteriów. W oparciu o dokonaną arbitralnie, we własnej sprawie, ocenę zachowania abonenta (...), na podstawie art. 17 ust. 8 regulaminu jest automatycznie uprawniony do nałożenia na abonenta kary umownej w znacznej wysokości, niezależnej od stopnia naruszenia, mającej charakter ryczałtowy. Zdaniem Sądu zamieszczenie w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów postanowienia § 17 ust. 8 regulaminu, które odwołuje się wprost do postanowienia kształtującego, z zastosowaniem niejasnych kryteriów, prawa i obowiązki abonentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszającymi interesy abonentów, dając (...) prawo do nałożenia na mocy jednostronnej oceny na abonenta kary umownej w znacznej wysokości, zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta. Wykorzystywanie wskazanego postanowienia spełnia wymienione w art. 3 ust. 1 uokik przesłanki czynu nieuczciwej konkurencji i stanowi zakazaną praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik.

Odnosząc się do podnoszonej przez powoda w odwołaniu argumentacji, iż zamieszczone w § 17 ust. 8 regulaminu postanowienie było przedmiotem postępowania SOKiK wskazać należało, w postępowaniu o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone sąd prowadził badanie wybranej klauzuli wzorca wykorzystywanego przez (...) pod kątem określonych w przepisach kodeksu cywilnego przesłanek jej abuzywnego charakteru. Postępowanie w sprawie stosowania zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów nie dotyczyło abuzywności postanowienia wzorca umownego lecz oceny działania przedsiębiorcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Zakres przedmiotowy obu postępowań jest różny i nie pokrywa się w żadnym stopniu. Wobec innego zakresu przedmiotowego obu postępowań podnoszona przez powoda okoliczność, że zamieszczone w § 17 ust. 8 regulaminu postanowienie nie zostało uznane za niedozwoloną klauzulę umowną, jest bez znaczenia dla prowadzonej w świetle przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oceny stosowania przez (...) zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Z tego względu dla oceny zasadności decyzji bez znaczenia jest, iż wymieniona w niej klauzula nie została uznana wyrokiem sądu za niedozwolone postanowienie wzorca umownego. Wskazać należy, iż postawiony powodowi w tym punkcie decyzji zarzut oparty jest na naruszeniu przepisu art. 3 ust. 1 uokik. Nie wynika z tożsamości brzmienia postanowienia z klauzulą będącą przedmiotem postępowania poprzedzającego wydanie wyroku przez SOKiK. Dla stwierdzenia stosowania zakazanej praktyki, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik istotne znaczenie ma wynikająca z analizowanego postanowienia możliwość potencjonalnego zagrożenia interesów konsumentów, a nie ocena jego abuzywności. Praktyka (...) związana ze stosowaniem wymienionego w pkt IV decyzji postanowienia regulaminu stwarzała co najmniej zagrożenie dla zbiorowych interesów konsumentów. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 1 uokik dla stwierdzenia stosowania zarzucanej praktyki wystarczające jest ustalenie, iż może ona wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec tego okoliczność, że w zaskarżonej decyzji nie zostało wykazane, jakie konkretne skutki dla konsumentów przyniosło stosowanie tego postanowienia jest bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji.

Wobec stwierdzenia, że Spółka dopuściła się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 uokik Prezes UOKiK uprawniony był do nałożenia na (...) obowiązku publikacji decyzji, oraz na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 uokik do nałożenia na powoda kary pieniężnej w wysokości do 10 % przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania zakazanej praktyki.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że przy ustalaniu wysokości nałożonych na (...) kar pieniężnych Prezes UOKiK miał na uwadze, że na powodzie, jako podmiocie prowadzącym profesjonalnie działalność gospodarczą w sposób szczególnie ciężki obowiązek przestrzegania przepisów ustawy. Uznał, że działanie Spółki miało charakter nieumyślny i wynikało z niedołożenia należytych starań, aby nie stosować postanowień wzorców umownych naruszających powszechnie obowiązujące przepisy prawa i nieuczciwej praktyki rynkowej. Na podstawie ustalonej wysokości kwoty bazowej w sposób odrębny dla każdego rodzaju stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy, przy uwzględnieniu wymienionych w art. 111 uokik okoliczności wpływających na wymiar kary określił wysokość nałożonych na (...) kar pieniężnych. Na wysokość poszczególnych kar miał wpływ okres stosowania praktyki, oraz fakt zaprzestania stosowania pięciu praktyk przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Prezes UOKiK miał również na uwadze zasady ustalania kary zawarte w opublikowanych wyjaśnieniach w sprawie wysokości kar pieniężnych za stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Dokonał miarkowania kwoty bazowej osobno dla każdego rodzaju praktyki. W oparciu o tak ustaloną kwotę bazową obliczył wysokość poszczególnych kar pieniężnych. Ponadto w czterech przypadkach zastosował nadzwyczajne obniżenie wysokości kar o 70%. W związku z ze stosowaniem praktyki określonej w pkt IV decyzji, ze względu na wskazane w odpowiedzi na odwołania okoliczności Prezes UOKiK nie nałożył na (...) kary pieniężnej. Zdaniem Sądu nałożone decyzją na powoda kary pieniężne zostały ustalone na poziomie niewygórowanym, z uwzględnieniem okoliczności mających wpływ na wysokość kar z tytułu stosowania każdej praktyki. Wysokość ustalonych w ten sposób kar pieniężnych pozwoli na realizację prewencyjnej i represyjnej funkcji kary bez stworzenia zagrożenia płynności finansowej (...).

W ocenie Sądu w sprawie nie było podstaw do zmiany decyzji w zakresie nałożonych na powoda kar pieniężnych. Z uwagi na uwzględnienie przez Prezesa UOKiK przy ustalaniu wysokości poszczególnych kar pieniężnych wskazanych wyżej okoliczności podniesione w odwołaniu zarzuty, dotyczące procedury ustalania kar, zdaniem Sądu, były nietrafne.

Podobnie należy ocenić uwagi powoda, dotyczące nałożenia na powoda obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia, oraz obciążenia kosztami postępowania administracyjnego. Mając na uwadze, że na podstawie przeprowadzonego postępowania pozwany stwierdził stosowanie przez powoda praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, nałożenie obowiązku określonego w pkt V decyzji było uzasadnione dążeniem do podniesienia świadomości konsumentów o przysługujących im uprawnieniach w stosunkach z przedsiębiorcami świadczącymi usługi telekomunikacyjne i konsumentów zawierających umowy na odległość.

Nałożone na Spółkę koszty ograniczone zostały do wysokości wydatków poniesionych w związku korespondencją przez pozwanego w toku postępowania.

Podkreślenia wymaga, że wskazane sankcje nie zostały określone w sposób nadmiernie dolegliwy, a ponadto będą wykonalne dopiero po uprawomocnieniu się zaskarżonej decyzji.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec brak podstaw do uwzględnienia oddalił odwołanie, uznając je za bezzasadne - art. 479^{31a} § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosowanie do wyniku sporu.

SSO Witold Rękosiewicz.